

Libenice - tvrz

Libenice jsou prastará slovanská osada, původní název zněl Ljubenice nebo Ljubenici, jméno snad vychází ze slovanského jména majitele vsi.

Ves se poprvé připomíná v roce 1142 jako dar klášteru v nedalekém Sedlci který je toho roku zakládán šlechticem Miroslavem, zřejmě na radu olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka. Bylo to nejstarší cisterciácké opatství v českém království. Prvotní konvent nového řádu přišel z bavorského kláštera Valdsasy. To bylo v době kdy vládl Českému knížectví Vladislav II.

V roce 1396 ves od kláštera kupuje král Václav IV. Jestliže tu do té doby tvrz nebyla, tak se dá předpokládat že v tom čase byla vystavěna, neboť v roce 1401 se v Libenicích uvádí královský purkrabí Martin ze Soutic.

Po husitských válkách král Zikmund zastavuje obec Eringerovi ze Steinsheimu 1422 a tvrz je v pramenech zmíněna v roce **1437**, kdy ji majitel král Zikmund dává do zástavy Hanušovi z Rychnova a v roce 1440 Hynkovi a Pavlovi ze Zaloňova.

Král Vladislav zastavil Libenice do držení Bohuše Kostky z Postupic roku 1498, a Janu Janovskému ze Soutic roku 1499.

Dalšími držiteli byli Jan z Práchnan a od roku 1505 Václav a Bohuslav Lorecký ze Lkouše. V roce 1524 koupila Libenice Kateřina z Lichtemburka, vdova po Burjanovi Trčkovi z Lípy, jejímž nástupcem se stal roku 1530 Jan starší Trčka z Lípy. Ten pak prodal roku 1538 ves s poplužním dvorem, rybníkem, s Dolany i Gruntou Václavu Popelovi z Vesce a na Suchdole.

Popel postoupil statek Libenický roku 1540 Jindřichu Smíškovi z Vrchovišť, v jehož rodě zůstaly Libenice přes 50 let, načež Smíškové se nazývali Libenickými z vrchovišť. Jindřich sice zemřel téhož roku násilnou smrtí od Jana Firšice z Nabdína v Kutné Hoře v domě u Bakalářů.

Tvrze se ujal jeho syn Beneš Libenický. Roku 1550 jeho manželka Kateřina z Rokycan žalovala Kutnohorským šepmistrům, že jí onemocněl krčmář Ondra čarováním ženy vandrovní. Tato byvší polapena, vyznala, že čarovala, aby Ondra onemocněl, ale návodem Reginy, krčmářky dolní, kteráž chtěla šenk ondřejův. Vzala čistou vodu, nabírala jí se svou podružní, a sůl svčenu a tím lila na vrata ondřejova, majíc na hlavě čepičku od krčmářky jakous, aby nebyla poznána. Páni prohlásili věc za lotrovnou, neb prý i na dobytku Kateřině čar viděti bylo. Krčmářka potrestána vězením, a vandrovní, jež pro těhotenství nemohla býti trápena, puštěna byla.